

ŻYC EWANGELIA

IV NIEDZIELA ADWENTU, *B* Łk 1,26-38* 24.12.2017

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie. Lecz Anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do Anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego». Wtedy odszedł od Niej Anioł.

„Jakże się to stanie?” Chociaż Maryja jest przygotowana, to jednak musi się trudzić poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie, czego Bóg pragnie od Niej. Jak pogodzić oddanie się dziewicze Bogu i podjęcie misji macierzyństwa? To po ludzku jest niemożliwe. Maryja pyta, szuka odpowiedzi. Chce zrozumieć. To ni e jest wyraz braku zaufania czy powątpiewania. To jest wysiłek, aby dobrze zrozumieć oczekiwania i plany Boga wobec Niej. Odpowiedź Maryi ma swoje konsekwencje nie tylko dla Jej osobistej drogi życia. Od tej odpowiedzi zależy los wielu. Boży plan zawsze dotyczy nie tylko jednej osoby. Boży plan zawsze jest szerszy, bardziej uniwersalny. Trwające od wielu wieków oczekiwanie na Mesjasza w Niej może znaleźć swoje rozwiązanie. Potrzebna jest tylko Jej zgoda, Jej zaangażowanie, które obejmie całe Jej życie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaka jest moja postawa wobec pozornych sprzeczności, trudności pojawiających się na drodze realizacji woli Bożej?

Do wykonania: Będę starał się, by moje decyzje miały dobry wpływ na innych.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

25.012 (poniedziałek). Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Św. Jan Paweł II: „Boże Narodzenie jest świętem człowieka” „Orędzie to kieruję do każdego człowieka; do człowieka w jego człowieczeństwie. Boże Narodzenie jest świętem człowieka. Rodzi się człowiek. Jeden z miliardów ludzi, którzy się urodzili, rodzą się i będą się rodzić na ziemi. Człowiek, element składowy wielkiej statystyki. Nie przypadkiem Jezus przyszedł na świat w okresie spisu ludności, kiedy cesarz rzymski chciał wiedzieć, ilu poddanych liczy jego kraj. Człowiek, przedmiot

rachunku, rozważany w kategorii ilości, jeden wśród miliardów. I równocześnie jeden, jedyny, niepowtarzalny. Jeżeli tak uroczymy obchodzimy narodzenie Jezusa, czynimy to dlatego, aby dać świadectwo, że każdy człowiek jest kimś jedynym i niepowtarzalnym. Jeżeli nasze statystyki ludzkie, ludzkie katalogowania, ludzkie systemy polityczne, ekonomiczne i społeczne, zwykłe ludzkie możliwości nie potrafią zapewnić człowiekowi tego, aby mógł się narodzić, istnieć i działać jako jedyny i niepowtarzalny, wówczas to wszystko zapewnia mu Bóg. Dla Niego i wobec Niego człowiek jest zawsze jedyny i niepowtarzalny; jest kimś odwiecznie zamierzonym i odwiecznie wybranym, kimś powołanym i nazwanym własnym imieniem”

26.12 (wtorek) Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika

Greckie imię Stephanos znaczy tyle, co "wieniec" i jest tłumaczone na język polski jako Stefan lub Szczepan. Nie wiemy, ani kiedy, ani gdzie św. Szczepan się urodził. Jego greckie imię wskazywałoby na to, że był nawróconym hellenistą - Żydem z diaspyry, zhellenizowanym, czyli posługującym się na co dzień językiem greckim. Nie są nam znane szczegóły jego wcześniejszego życia. Jego dzieje rozpoczynają się od czasu wybrania go na diakona Kościoła. Apostołowie w odpowiedzi na propozycję św. Piotra wybrali siedmiu diakonów dla posługi ubogim, aby w ten sposób odciążać uczniów Chrystusa oraz dać im więcej czasu na głoszenie Ewangelii. W gronie tych siedmiu znalazł się Szczepan. Nie ograniczył się on jednak wyłącznie do posługi ubogim. Według Dziejów Apostolskich, "pełen łaski i mocy Ducha Świętego" głosił Ewangelię z mądrością, której nikt nie mógł się przeciwstawić. Został oskarżony przez Sanhedryn, że występuje przeciw Prawu i Świątyni. W mowie obrończej Szczepan ukazał dzieje Izraela z perspektywy chrześcijańskiej, konkludując, że naród ten stale lekceważył wolę Boga (Dz 6, 8 - 7, 53). Publicznie wyznał Chrystusa, za co został ukamienowany (Dz 7, 54-60). Jest określany mianem Protomartyr - pierwszy męczennik.

27.12 (środa) Święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

Jan był prorokiem, teologiem i mistykiem. Był synem Zebedeusza i Salome, młodszym bratem Jakuba Starszego. Jan pracował jako rybak. O jego zamożności świadczy fakt, że miał własną łódź i sieci. Niektórzy sądzą, że dostarczał ryby na stół arcykapłana - dzięki temu być może mógł wprowadzić Piotra na podwórze arcykapłana po aresztowaniu Jezusa. Ewangelia odnotowuje obecność Jana podczas Przemienienia na Górze Tabor, przy wskrzeszeniu córki Jaira oraz w czasie konania i aresztowania Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. Jan przebywał przez wiele lat w Jerozolimie, potem w Samarii, następnie w Efezie. Tam też napisał Ewangelię i trzy listy apostołskie. Wynika z nich, że jako starzec kierował niektórymi gminami chrześcijańskimi w Małej Azji. Z Apokalipsy natomiast dowiadujemy się, że były to: Efez, Smyrna, Pergamon, Tiatyra, Sardes, Filadelfia i Laodycea.

28.12 (czwartek) Święto św. Młodzianków Męczenników

Znany z licznych okrucieństw Herod, dowiedziawszy się od Mędrców ze Wschodu o nowo narodzonym królu żydowskim, wydał dekret nakazujący zabicie w Betlejem wszystkich chłopców do drugiego roku życia. Jego siepacze, ścigając nieznanego dziecko, byli przekonani, że uśmiercą także Jezusa, przyszłego Mesjasza. Te dramatyczne wydarzenia przewidział prorok Jeremiasz, gdy wołał: „Krzyk usłyszano w Rama, płacz i jęk wielki. Rachel oplakuje swe dzieci i nie chce utulić się w żalu, bo ich nie ma”. Z kolei pisał św. Augustyn: „Błogosławione jesteś, Betlejem, ziemi judzkiej! Cierpiałoś z powodu nieludzkiego okrucieństwa Heroda, mordującego swe dzieci, a równocześnie stało się godne przyprowadzić do Pana cały zastęp niewinnych i nieletnich dzieci!”. Nazywał je flores martyrum (kwiaty męczenników).

ŻYC EWANGELIA

IV NIEDZIELA ADWENTU, *B* Łk 1,26-38* 24.12.2017

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do dziewicy poślubionej mężowi imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewicy było na imię Maryja. Wszedłszy do Niej, anioł rzekł: «Bądź pozdrowiona, łaski pełna, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co by miało znaczyć to pozdrowienie. Lecz Anioł rzekł do Niej: «Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie on wielki i zostanie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca». Na to Maryja rzekła do Anioła: «Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?» Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego okryje Cię cieniem. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, którą miano za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego». Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego». Wtedy odszedł od Niej Anioł.

„Jakże się to stanie?” Chociaż Maryja jest przygotowana, to jednak musi się trudzić poszukiwaniem odpowiedzi na pytanie, czego Bóg pragnie od Niej. Jak pogodzić oddanie się dziewicze Bogu i podjęcie misji macierzyństwa? To po ludzku jest niemożliwe. Maryja pyta, szuka odpowiedzi. Chce zrozumieć. To ni e jest wyraz braku zaufania czy powątpiewania. To jest wysiłek, aby dobrze zrozumieć oczekiwania i plany Boga wobec Niej. Odpowiedź Maryi ma swoje konsekwencje nie tylko dla Jej osobistej drogi życia. Od tej odpowiedzi zależy los wielu. Boży plan zawsze dotyczy nie tylko jednej osoby. Boży plan zawsze jest szerszy, bardziej uniwersalny. Trwające od wielu wieków oczekiwanie na Mesjasza w Niej może znaleźć swoje rozwiązanie. Potrzebna jest tylko Jej zgoda, Jej zaangażowanie, które obejmie całe Jej życie.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Jaka jest moja postawa wobec pozornych sprzeczności, trudności pojawiających się na drodze realizacji woli Bożej?

Do wykonania: Będę starał się, by moje decyzje miały dobry wpływ na innych.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

25.012 (poniedziałek). Uroczystość Narodzenia Pańskiego

Św. Jan Paweł II: „Boże Narodzenie jest świętem człowieka” „Orędzie to kieruję do każdego człowieka; do człowieka w jego człowieczeństwie. Boże Narodzenie jest świętem człowieka. Rodzi się człowiek. Jeden z miliardów ludzi, którzy się urodzili, rodzą się i będą się rodzić na ziemi. Człowiek, element składowy wielkiej statystyki. Nie przypadkiem Jezus przyszedł na świat w okresie spisu ludności, kiedy cesarz rzymski chciał wiedzieć, ilu poddanych liczy jego kraj. Człowiek, przedmiot

rachunku, rozważany w kategorii ilości, jeden wśród miliardów. I równocześnie jeden, jedyny, niepowtarzalny. Jeżeli tak uroczymy obchodzimy narodzenie Jezusa, czynimy to dlatego, aby dać świadectwo, że każdy człowiek jest kimś jedynym i niepowtarzalnym. Jeżeli nasze statystyki ludzkie, ludzkie katalogowania, ludzkie systemy polityczne, ekonomiczne i społeczne, zwykłe ludzkie możliwości nie potrafią zapewnić człowiekowi tego, aby mógł się narodzić, istnieć i działać jako jedyny i niepowtarzalny, wówczas to wszystko zapewnia mu Bóg. Dla Niego i wobec Niego człowiek jest zawsze jedyny i niepowtarzalny; jest kimś odwiecznie zamierzonym i odwiecznie wybranym, kimś powołanym i nazwanym własnym imieniem”

26.12 (wtorek) Święto św. Szczepana, pierwszego męczennika

Greckie imię Stephanos znaczy tyle, co "wieniec" i jest tłumaczone na język polski jako Stefan lub Szczepan. Nie wiemy, ani kiedy, ani gdzie św. Szczepan się urodził. Jego greckie imię wskazywałoby na to, że był nawróconym hellenistą - Żydem z diaspyry, zhellenizowanym, czyli posługującym się na co dzień językiem greckim. Nie są nam znane szczegóły jego wcześniejszego życia. Jego dzieje rozpoczynają się od czasu wybrania go na diakona Kościoła. Apostołowie w odpowiedzi na propozycję św. Piotra wybrali siedmiu diakonów dla posługi ubogim, aby w ten sposób odciążyć uczniów Chrystusa oraz dać im więcej czasu na głoszenie Ewangelii. W gronie tych siedmiu znalazł się Szczepan. Nie ograniczył się on jednak wyłącznie do posługi ubogim. Według Dziejów Apostolskich, "pełen łaski i mocy Ducha Świętego" głosił Ewangelię z mądrością, której nikt nie mógł się przeciwstawić. Został oskarżony przez Sanhedryn, że występuje przeciw Prawu i Świątyni. W mowie obrończej Szczepan ukazał dzieje Izraela z perspektywy chrześcijańskiej, konkludując, że naród ten stale lekceważył wolę Boga (Dz 6, 8 - 7, 53). Publicznie wyznał Chrystusa, za co został ukamienowany (Dz 7, 54-60). Jest określany mianem Protomartyr - pierwszy męczennik.

27.12 (środa) Święto św. Jana Apostoła i Ewangelisty

Jan był prorokiem, teologiem i mistykiem. Był synem Zebedeusza i Salome, młodszym bratem Jakuba Starszego. Jan pracował jako rybak. O jego zamożności świadczy fakt, że miał własną łódź i sieci. Niektórzy sądzą, że dostarczał ryby na stół arcykapłana - dzięki temu być może mógł wprowadzić Piotra na podwórze arcykapłana po aresztowaniu Jezusa. Ewangelia odnotowuje obecność Jana podczas Przemienienia na Górze Tabor, przy wskrzeszeniu córki Jaira oraz w czasie konania i aresztowania Jezusa w Ogrodzie Oliwnym. Jan przebywał przez wiele lat w Jerozolimie, potem w Samarii, następnie w Efezie. Tam też napisał Ewangelię i trzy listy apostolskie. Wynika z nich, że jako starzec kierował niektórymi gminami chrześcijańskimi w Małej Azji. Z Apokalipsy natomiast dowiadujemy się, że były to: Efez, Smyrna, Pergamon, Tiatyra, Sardes, Filadelfia i Laodycea.

28.12 (czwartek) Święto św. Młodzianków Męczenników

Znany z licznych okrucieństw Herod, dowiedziawszy się od Mędrców ze Wschodu o nowo narodzonym królu żydowskim, wydał dekret nakazujący zabicie w Betlejem wszystkich chłopców do drugiego roku życia. Jego siepacze, ścigając nieznanego dziecko, byli przekonani, że uśmiercą także Jezusa, przyszłego Mesjasza. Te dramatyczne wydarzenia przewidział prorok Jeremiasz, gdy wołał: „Krzyk usłyszano w Rama, płacz i jęk wielki. Rachel oplakuje swe dzieci i nie chce utulić się w żalu, bo ich nie ma”. Z kolei pisał św. Augustyn: „Błogosławione jesteś, Betlejem, ziemi judzkiej! Cierpiałoś z powodu nieludzkiego okrucieństwa Heroda, mordującego swe dzieci, a równocześnie stało się godne przyprowadzić do Pana cały zastęp niewinnych i nieletnich dzieci!”. Nazywał je flores martyrum (kwiaty męczenników).